

РЕШЕНИЕ

№ 3856

гр. София, 29.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав, в
публично заседание на 19.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Геновева Йончева

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **13602** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 2, във вр. с чл. 76б, ал. 1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), във вр. с чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Б. А. А. Х. с ЛНЧ [ЕГН], гражданка на С., с посочен в жалбата адрес в [населено място], [улица], срещу Решение № 214Х/16.12.2025 г. на интервюиращ орган на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ - МС), с което на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ не е допусната подадената от нея последваща молба с вх. № УП 34833/03.12.2025 г. до производство за предоставяне на международна закрила.

С жалбата се навеждат доводи за допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, възпрепятствали търсещата закрила адекватно да упражни своите права. Твърди се, че не ѝ е предоставена информация на достъпен за нея език, както и че не са ѝ дадени необходимите разяснения. Навежда, че са налице нови обстоятелства, касаещи личното ѝ положение, които не са взети предвид от решаващия орган, а именно представен обвинителен акт, издаден в С., срещу съпруга ѝ. По същество от съда се иска да отмени обжалваното решение и върне преписката на административния орган. Доводите се поддържат в съдебно заседание назначения на жалбоподателката служебен защитник - адв. К., която представя статии относно конфликта в С. и справка от Министерство на външните работи относно актуалната обстановка в страната по произход.

Ответникът - интервюиращ орган на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, не изразява становище по жалбата.

Административен съд София - град, III отделение, 75 състав, след като обсъди доводите на

страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство, приключило с оспореното решение, е образувано по молба с рег. № УП 34833 от 03.12.2025 г. на Б. А. А. Х. за предоставяне на международна закрила, преценена като последваща по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗУБ, доколкото предходното административно производство по предоставяне на международна закрила на чужденката е приключило с влязло в законна сила отрицателно решение на председателя на ДАБ при МС.

Първоначално търсената международна закрила е заявена с молба УРИ 105400-3651/18.09.2024 г. на Дирекция „Миграция“, СДВНЧ - С., подадена от БОДУР Е., от С.. Желанието за закрила е потвърдено лично и с молба вх. № 3785 от 26.09.2024 г. на РПЦ — Х., подадена от Б. А. А. Х., от женски пол, [дата на раждане] в С., [населено място], обл. Х./ гражданка на С., арабка по народност, вероизповедание - мюсюлманка сунит, семейно положение – омъжена; ЛНЧ [ЕГН]. Самоличността на търсецата закрила е била установена чрез декларация с рег. № УП-34833/26.09.2024 г. по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Същата е била запозната с Указания относно реда за подаване на молба за международна закрила, за процедурата, която ще се следва, за правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Р. България, както и със Списък на организациите, работещи с бежанци и чужденци, подали молба за статут, с приемни в ДАБ при МС.

С писмо рег. № М-20146/04.12.2024 г. (л.140) на ДАНС не е възразено да бъде предоставена закрила на лицето, в случай, че отговаря на условията по ЗУБ.

На 24.01.2025 г. е проведено интервю с молителката, за което е съставен Протокол рег. № УП-34833/24.01.2025 г. (л.136). В хода на интервюто търсецата закрила е посочила, че напуснала С. нелегално на 19.08.2024 г., заедно със съпруга и семейството си, като преминали в Т., където родителите ѝ останали. Тя, заедно със съпруга и брат ѝ продължили към България, където отново нелегално влезли на 16.09.2024 г. След като шест дни вървели в гората, се качили в кола за С., която обаче катастрофирала по пътя. Молителката е заявила, че напуснала С., защото не иска да ходи с покрито лице, а това било проблем, и искала да учи. Посочила, че не е била арестувана или осъждана, нямала е проблеми заради етническата или религиозната си принадлежност, нито с официалната власт в страната си; не е участвала в политически партии, не е била заплашвана и не ѝ било оказвано насилие.

Протоколът е подписан от интервюираната, длъжностно лице на ДАБ и от преводач.

С решение № 2288 от 07.03.2025 г. на председателя на ДАБ при МС /л.122 от делото/, на Б. А. А. Х. е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут, на основание чл. 75, ал. 1, т. 2, във връзка с чл. 8 и на основание чл. 75, ал. 1, т. 4, във връзка с чл. 9 от ЗУБ. Решението е връчено лично на търсецата закрила и е обжалвано пред АС - Хасково, който със свое решение № 4598 от 05.05.2025 отхвърля жалбата като неоснователна /л.98/. Съдебното решение и оставено в сила с Решение № 9364 от 07.10.2025г. по адм. д. № 5927/2025 г. на Върховен административен съд /л.44/.

На 03.12.2025г. Б. А. А. Х. подава последваща молба за закрила с рег. № УП 34833 на РПЦ – Х. /л.34/, мотивирана с твърдение, че съпругът ѝ И. Б. Р. бил издирван в С. за публикуване на невярна информация чрез социални мрежи, включително разпространение на неверни слухове. В подкрепа на твърдението си жалбоподателката е приложила копие на обвинителен акт с превод. Освен това молителката се е позовала на ситуацията в С. и продължаващите след свалянето на Б. А. размирици, които застрашават мирното население. Изтъква, че евентуалното ѝ връщане там ще застраши пряко нейни основни права, като правото на живот и свобода и ще бъде изложена на риск от тежки последици.

След анализ на установените в административното производство факти и обстоятелства с обжалваното в настоящето производство Решение № 214X от 16.12.2025 г. /л.14/ интервюиращият орган при ДАБ-МС е приел, че молба с вх. № УП 34833 от 03.12.2025г. не следва да бъде допусната до производство за предоставяне на международна закрила. Органът е счел, че не се обуславят нови обстоятелства за допускане на ново производство по предоставяне на международна закрила. Изследвана е заявената от Б. А. А. Х. заплахата за живота ѝ при евентуалното ѝ завръщане в С.. Прието е, че молителката не обосновава твърденията си, че след напускане на държавата си на произход са настъпили значими събития за живота ѝ там, които да доказват наличие на заплахата за нейния живот. Интервюиращият орган е разгледал актуалната обстановка в Сирийската арабска република и като се е позовал на информацията, съдържаща се в справка с входящ № МД - 02 - 650 от 15.12.2025 г. на Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ при МС /л.18 от делото/ за състоянието на сигурност в провинция Х. и актуалното положение в страната, е извел извод, че в страната на произход на жалбоподателката не е налице въоръжен конфликт, който да генерира ниво на насилие, водещо до общ риск от тежки посегателства за живота и сигурността на всяко лице, единствено поради физическото ѝ присъствие на тази територия. Изтъкнато е, че от така представената информация може да се заключи, че ситуацията в С. е овладяна до степен, която, да осигури приемливо ниво на сигурност за гражданите. Налице е възможност за вътрешно разселване и спокойно пътуване, като за последното показателен е фактът на съществуващи немалко вътрешно разселени лица в С., желанието на сирийци, напуснали страната си да се завърнат в нея, както и положителните засега сигнали в поведението на новите сирийски власти

По отношение на предоставената информация за съпруга на молителката, решаващият орган е приел, че така представеното копие с превод не представлява ново доказателство, защото не е доказано по безспорен начин, че това е нововъзникнало обстоятелство за нейния съпруг, за да може и тя да се възползва, като в тази връзка е съобразено, че съгласно представения превод, документът е издаден на 31.03.2025г. ,т.е. той е можело да бъде представен още в първоначалното производство завършило с отказ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут. Отбелязано е също, че документът е изключително неясен по отношение на обвинението и молителката е следвало да представи някои от тези публикации, за да е ясно какво и срещу кого е писал нейният съпруг.

След като е заключил, че представените в последващата молба на чужденеца факти и обстоятелства не са нови и от съществено значение нито за личното ѝ положение, нито за положението в страната ѝ на произход, интервюиращият орган е приел, че последващата молба за международна закрила е недопустима и не следва да се образува производство за предоставяне на международна закрила, и на основание чл. 72, ал. 1, т. 2 от ЗУБ не я е допуснал до производство за предоставяне на международна закрила.

По делото е приложена административната преписка по издаването на оспорения акт в цялост, както и допълнително ангажираните от жалбоподателя писмени доказателства.

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима - подадена е срещу подлежащ на съдебен контрол административен акт, от надлежна страна - адресат на акта и засегнат неблагоприятно от него, в указания 7-дневен срок съгласно чл. 84, ал. 2 ЗУБ.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Обжалваното решение е издадено от компетентен административен орган – интервюиращ орган на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет. Между страните няма спор, а и от приложената по делото Заповед № РД05-281 от 13.04.2022 г. се установява, че председателят на

ДАБ по реда на чл. 48, ал. 1, т. 10 от ЗУБ е определил конкретно В. З. Д. за Интервюиращ орган, който да извършва действията, предвидени в ЗУБ. Следователно същата е имала компетентността да разгледа молбата за закрила.

По делото се сочи нарушаване правата на жалбоподателя по чл. 58, ал. 5 от ЗУБ, съгласно която разпоредба на чужденеца, заявил желание да кандидатства за международна закрила, се дават указания относно реда за подаване на молбата. В случая обаче видно от представените в преписката връчени на чужденеца указания, то няма допуснати нарушения и както в настоящото производство, така и при другото проведено интервю до този момент. И в двата случая в указанията има изрично изложение относно процедурата при последваща молба, а съгласно чл. 29, ал. 1, т. 8 от ЗУБ е осигурен преводач /л.162-168/, т.е. на жалбоподателя са дадени на разбираем за нея език указания относно реда за подаване на молбата за международна закрила. Следователно е изпълнено изискването на чл. 58, ал. 5 от ЗУБ, като е спазена и гаранцията по чл. 10, параграф 1, б. „а“ от Директива 2005/85/ЕО на Съвета от 1 декември 2005 г. относно минимални норми относно процедурата за предоставяне или отнемане на статут на бежанец в държавите членки. Съгласно посочената разпоредба всички кандидати за убежище преди разглеждането на тяхната молба за убежище трябва да бъдат информирани относно процедурата, която се прилага относно правата и задълженията им по време на процедурата, както и относно последствията, които могат да произтекат от неспазването на техните задължения или отказа да сътрудничат на органите на език, за който има разумни основания да се счита, че те разбират. Те се информират за сроковете, както и за средствата, с които разполагат за изпълнението на своето задължение да предоставят документите, които са посочени в чл. 4 от Директива 2004/83/ЕО. Тази информация им се предава в срок, за да е възможно те да упражнят правата си, които са гарантирани от директивата, както и да могат да изпълнят задълженията си по чл. 11.

Законът не вменява на органите на ДАБ задължение при подаване на последваща молба от търсещи закрила лица да им указват, че трябва да представят нови писмени доказателства и да изложат нови обстоятелства и какви да бъдат те. Единствено от подаващия молбата зависи на какво обстоятелство ще обоснове последващата си молба за закрила. Освен това следва да бъде съобразено, че както в хода на предходно съдебно производство така и настоящето на молителката е предоставена безплатна правна помощ и достъп до преводач, които съвкупно биха могли да предоставят необходимите разяснения при заявен от нея интерес. С оглед изложеното неоснователно се явява твърдението, че при постановяване на решението административният орган е нарушил законовите изисквания, въведени с чл. 58, ал. 5 от ЗУБ.

Решението е издадено в срока по чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ и отговаря на общите изисквания за форма и съдържание по чл. 59 от АПК.

Безспорно е установено, че относно жалбоподателката Б. А. А. Х. има приключило с влязло в законна сила решение производство за отхвърляне на молба за предоставяне на международна закрила в Република България, поради което подадената от нея до председателя на ДАБ при МС молба с рег. № УП 34833 от 03.12.2025 г. на ДАБ при МС се явява „последваща молба“ за предоставяне на международна закрила по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗУБ, за което страните не спорят. Спорният момент е дали в последващата молба са изложени обстоятелства, които релевират нейната допустимост.

Съгласно чл. 76а от ЗУБ, преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, органът преценява нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2 от ЗУБ. Последната разпоредба регламентира, че подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, се преценява по реда

на глава шеста, раздел III. Разпоредбата на чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ определя 14-дневен срок от подаване на последващата молба, в който интервюиращият орган следва да се произнесе по молбата единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да провежда лично интервю, като взема решение, с кето допуска (т. 1) или не допуска (т. 2) молбата до производство за предоставяне на международна закрила.

В решенията по дела С-297/17, С-318/17, С-319/17 и С-438/17 Съдът на ЕС приема, че чл. 33, § 2 от Директива 2013/32 на ЕП и на Съвета, относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила, изброява изчерпателно положенията, при които държавите-членки могат да приемат, че една молба за международна закрила е недопустима. Съдът на ЕС сочи още, че целта на изброяването е да смекчи задължението на компетентната държава-членка да разгледа молба за международна закрила като определи случаите, в които такава молба се счита за недопустима. Според чл. 33, § 2, б. "г" от Директивата, "молбата е недопустима, единствено ако е последваща, когато не са се появили или не са били представени от кандидата нови елементи или факти, свързани с разглеждането на това, дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС". В процесния случай наличието на такива "нови елементи или факти" е обективно.

Отделно, с Решение на СЕС от 10.06.2021 г. по дело С-921/19 е прието, че чл. 40, § 2 от Директива 2013/32 и чл. 4, § 2 от Директива 2011/95 не допускат национално законодателство, съгласно което документ, представен от кандидат за международна закрила в подкрепа на последваща молба, автоматично се приема за непредставяващ "нов елемент или нов факт", по смисъла на тази разпоредба, когато автентичността на този документ не може да бъде установена или източникът на такъв документ не подлежи на обективна проверка; от една страна преценката на представените в подкрепа на молба за международна закрила доказателства не може да варира в зависимост от това, дали става въпрос за първа, или за последваща молба, и от друга страна - съответната държава-членка е длъжна да сътрудничи с кандидата за целите на оценката на относимите елементи от последващата му молба, когато в подкрепа на тази молба кандидатът представя документи, чиято автентичност не може да бъде установена".

В процесния случай наличието на такива „нови елементи или факти“ е обективно. Жалбоподателката е представила с молбата си нов документ – обвинителен акт срещу съпруга ѝ, който не е бил представен преди това и неговата относимост към молбата за предоставяне на международна закрила не е съобразявана при издаването на предходното решение. Съдържанието му е от съществено значение, доколкото ако се установи, че в тях са изложени обстоятелства, водещи на опасения от преследване на жалбоподателката, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група или на опасност от тежки посегателства за него като смъртно наказание или екзекуция, или изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, то отговора на въпроса дали ли са основания за допустимост на последващата молба за международна закрила би бил различен от постановения в оспореното решение.

Доводът на органа, че не е доказано по безспорен начин, че това е нововъзникнало обстоятелство за нейния съпруг, като в тази връзка е съобразено, че съгласно представения превод, документът е издаден на 31.03.2025г. ,т.е. той е можело да бъде представен още в първоначалното производство, е несъстоятелен и не кореспондира със закона.

Съгласно чл. 13, ал. 2 от ЗУБ подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, се преценява по реда на глава шеста, раздел III.

За нови обстоятелства по смисъла на чл. 13, ал. 2 ЗУБ следва да се приемат, не само тези, които са възникнали след приключване на предходното производство за предоставяне на закрила по ЗУБ, но и такива, които не са били изложени в него, с уточнението да са от съществено значение за личното положение на чужденеца или страната му на произход, т.е. релевантни за правилното решаване на основния спор относно наличието на материалноправните предпоставки по чл. 8 или чл. 9 ЗУБ. В тази връзка нови факти и обстоятелства се възприемат като "новооткрити", т.е. самото откриване и навеждане на съответния факт или елемент от бежанската история следва да е станало след влизане в сила на предходното решение, респ. тогава те не са преклудирани при първото разглеждане на молбата за закрила. Таково ново обстоятелство представлява и намирането на нови документи в подкрепа на твърденията на кандидата. По идентичен начин, доказателствата могат да бъдат новооткрити, т.е. издадени преди предходно решение, но кандидатът да се е снабдил с тях след влизането му в сила. Преклудирани са само тези факти и обстоятелства, които вече са разгледани в приключилите производства. Видно от представените доказателства, повдигнатите спрямо съпруга ѝ обвинения не са били предмет на обсъждане в предходно производство. Несъстоятелен е и упрекът, че е следвало доказателството да бъде представено по-рано. Първо законът не поставя такова ограничение второ – няма данни кога молителката е узнала за него и кога и как е можела да се снабди с препис.

Дължимата преценка за допустимост по смисъла на чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ се състои в това, дали доказателствата са нови и дали обосновават наличие на нови обстоятелства, които не са обсъждани преди това и които са от съществено значение за личното му положение. Разпоредбата на чл. 13, ал. 2 от ЗУБ не въвежда изискване по отношение на представените от чужденеца доказателства, а според нея, преценката за допустимостта се свежда до това, дали е налице позоваване на нови обстоятелства, които да са от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход.

В тази връзка съдът съобрази и целта на производството по чл. 76б от ЗУБ, която е да се даде възможност за закрила на тези лица, които имат нови съществени данни или за страната по произход, или свързани с личното им положение – да получат своевременно разглеждане на тези заявени обстоятелства. Следва да се съобрази и че препращането на чл. 76б, ал. 1 е към чл. 13, ал. 2, т. 4 от ЗУБ – а именно, когато лицето не представи никакви доказателства, каквато не е настоящата хипотеза. Наличието на неизследвани до момента факти за личното положение на чуждия гражданин налага изясняването им в рамките на лично интервю. Именно в хода на това разглеждане, на основание чл. 142, ал. 2 от АПК, административният орган следва да вземе предвид новите факти от значение за делото, които са осъществени след постановяване на обжалваното решение. След преценка на произхода и достоверността на представените доказателства, следва да бъде извършена и повторна задълбочена преценка относно наличието и основателността на опасенията на кандидата от преследване, като се отчете евентуалния произход на преследването, неговите причини, респективно дали то води до нарушаване на основни права на човека, и закрилата, която може да бъде получена от жалбоподателя от държавата му по произход. Допуснатото нарушение на административнопроизводствените правила и материалния закон е довело и до необоснован правен извод за недопустимост на подадената от жалбоподателката последваща молба за закрила.

Водим от горното и на основание чл. 172 ал. 1 и ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 75-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 214X от 16.12.2025 г. на интервюиращ орган на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет.

ИЗПРАЩА преписката на административният орган за произнасяне по същество по подадената от Б. А. А. Х. молба с вх. № УП 34833/03.12.2025 г.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване, съгласно разпоредбата на чл. 85, ал. 3 във вр. чл. 84, ал.2 от ЗУБ.

Съдия: